

- ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος
 ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 τὸ Διον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν 1070
 εὐβουλίας ἀμείνον' ἠγήσῃ ποτέ.
- ΧΟ.** ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἀκαιρα φαίνεται
 λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδίαν
 μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
 πιθοῦ· σοφῶ γὰρ αἰσχροὺν ἐξαμαρτάνειν. 1075
- ΠΡ.** εἰδότει τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
 ὅδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
 ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
 πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
 πυρὸς ἀμφήκης βόστρουχος, αἰθήρ δ' 1080
 ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλω τ'
 ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
 αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
 ξυγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων 1085
 ἄστρον διόδους· εἰς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
 τοῦμόν, ἀνάγκης στερόραις δίναις
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
- ΕΡ.** τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων 1090
 βουλευματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκούσαι.
 τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν,
 εἰ μὴδ' ἀτυχοῦν τι χαλᾶ μανιῶν;

1067. ὁ ὀmittunt Ald. Rob. Mox
 τελεῖν Ald. Barocc.

1071. ἀμείνονα Rob. In seq. v.
 ἀναγνατῆ Ald.

1075. πείθου edd. vid. supra
 v. 282. Agam. 945. In Sophoclis
 Oed. T. 649. 1064. Col. 1181.
 1441. Antig. 992. πιθοῦ metrum
 postulat.

1076. εἰδὲ τι τίμοι Ald. τοι
 ὀmittunt Rob. Barocc.

1079. ἐπ' deest in Ald.

1082. ἀγρίων τ' ἀνέμων χ. δ' ἐκ
 πυθμένων Ald. et mox πνεῦμα.

1085. συγχώσει ἐμέ Ald. E. L.

συγχώσει με Rob. συγχώσειεν ἐμὲ
 D. Colb. 1. N. Barocc. συγχώσειε
 Turn.

1088. Pindar. apud Plutarch.
 Consol. ad Apoll. p. 104. A. (180.
 H. St.) ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν
 πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀ-
 νάγκαις.

1092. ἐλείπει Ald.

1093. εἰ τὰδ' εὐτυχῆ Ald. Rob.
 et decem MSS. εἰ δ' εὐτυχῆ Turn.
 εἶτα δ' εὐτυχῆ K. L. M. 1. 2. εἰ
 τοῦδ' εὐτυχῆ Med. Hunc versum
 alii aliter tentant; ipse olim quo-
 que infeliciter inter ceteros; sed